

Scenario Narratives

Lock Step

LOCK STEP

Een wereld met strengere top-down overheidscontrole en meer autoritair leiderschap, met een beperkte innovatie en groeiende inperking van burgerrechten.

In 2012 sloeg de pandemie waar de wereld al jaren op anticipeerde eindelijk toe. In tegenstelling tot de H1N1 uit 2009, was deze nieuwe griepstam - afkomstig van wilde ganzen - extreem virulent en dodelijk. Zelfs de landen die het best op pandemieën waren voorbereid, raakten snel overweldigd toen het virus de wereld rond ging, bijna 20 procent van de wereldbevolking besmette en in slechts zeven maanden 8 miljoen mensen om het leven bracht, waarvan de meeste gezonde jongvolwassenen. De pandemie had ook een dodelijk effect op economieën: de internationale mobiliteit van zowel mensen als goederen kwam krakend tot stilstand, verzwakte industrieën zoals toerisme en het doorbrak de wereldwijde toeleveringsketens. Zelfs plaatselijk; normaal drukke winkels en kantoorgebouwen stonden maandenlang leeg, verstoken van zowel werknemers als klanten.

De pandemie bedekte de planeet, hoewel onevenredige aantallen stierven in Afrika, Zuidoost-Azië en Midden-Amerika, waar het virus zich als een lopend vuurtje verspreidde zonder officiële protocollen ter bestrijding van het virus. Maar zelfs in ontwikkelde landen was inperking een uitdaging. Het aanvankelijke beleid van de Verenigde Staten om burgers 'sterk te ontmoedigen' om te vliegen, bleek dodelijk in zijn clementie, waardoor de verspreiding van het virus niet alleen binnen de VS maar ook over de grenzen werd versneld. Enkele landen deden het echter beter, vooral China. De snelle oplegging en handhaving van de verplichte quarantaine door de Chinese overheid voor alle burgers, evenals de onmiddellijke en bijna hermetische afsluiting van alle grenzen, heeft miljoenen levens gered, waardoor de verspreiding van het virus veel eerder dan in andere landen werd gestopt en een snellere post-pandemisch herstel werd bereikt.

De Chinese regering was niet de enige die extreme maatregelen nam om haar burgers te beschermen tegen risico's en blootstelling. Tijdens de pandemie hebben nationale leiders over de hele wereld hun gezag gebundeld en strikte regels en beperkingen opgelegd, van het verplicht dragen van gezichtsmaskers tot lichaamstemperatuurcontroles bij de ingang van gemeenschappelijke ruimtes zoals treinstations en supermarkten. Zelfs nadat de pandemie was verdwenen, bleef deze meer autoritaire controle en toezicht op de burgers en hun activiteiten in stand en werd zelfs geïntensiveerd. Om zichzelf te beschermen tegen de verspreiding van steeds mondiale problemen - van pandemieën en transnationaal terrorisme tot milieucrisis en toenemende armoede - grepen leiders over de hele wereld de macht steviger in handen.

Aanvankelijk kreeg het idee van een meer gecontroleerde wereld brede acceptatie en goedkeuring. Burgers gaven vrijwillig een deel van hun soevereiniteit - en hun privacy - op aan meer paternalistische staten in ruil voor meer veiligheid en stabiliteit. Burgers waren toleranter, en zelfs gretig, voor top-down leiding en toezicht, en nationale leiders hadden meer speelruimte om orde op te leggen op de manieren die zij nodig achten. In ontwikkelde landen nam dit verscherpte toezicht vele vormen aan: biometrische identiteitsbewijzen voor alle burgers bijvoorbeeld, en strengere regulering van belangrijke bedrijfstakken waarvan de stabiliteit van vitaal belang werd geacht voor de nationale belangen. In veel ontwikkelde landen herstelde de gedwongen samenwerking met een reeks nieuwe voorschriften en overeenkomsten langzaam maar zeker zowel de orde als, belangrijker nog, de economische groei.

In de derde wereld was het verhaal echter anders, en veel variabler. Top-down autoriteit nam verschillende vormen aan in verschillende landen, grotendeels afhankelijk van de capaciteit, het kaliber en de bedoelingen van hun leiders. In landen met sterke en bedachtzame leiders namen de algehele economische status en kwaliteit van leven van burgers toe. In India is de luchtkwaliteit bijvoorbeeld drastisch verbeterd na 2016, toen de overheid voertuigen met een hoge uitstoot verbood. In Ghana leidde de introductie van ambitieuze overheidsprogramma's om de basisinfrastructuur te verbeteren en de beschikbaarheid van schoon water voor al haar mensen te garanderen, tot een sterke afname van door water overgedragen ziekten. Maar autoritairder leiderschap werkte minder goed - en in sommige gevallen tragisch - in landen die worden geleid door onverantwoordelijke elites die hun toegenomen macht gebruikten om hun eigen belangen na te streven ten koste van hun burgers.

Er waren nog andere nadelen, aangezien de opkomst van virulent nationalisme nieuwe gevaren veroorzaakte: toeschouwers op het WK 2018 bijvoorbeeld,

droegen kogelvrije vesten met een embleem van hun nationale vlag. Strenge technologievoorschriften belemmerden innovatie, hielden de kosten hoog en remden de acceptatie af. In de ontwikkelingslanden nam de toegang tot 'goedgekeurde' technologieën toe, maar daarbuiten bleef het beperkt: de technologische innovatie lag grotendeels in de ontwikkelde wereld, waardoor veel ontwikkelingslanden aan de ontvangende kant van technologieën achterbleven die anderen als 'beste' voor hen beschouwen.

**"IT IS POSSIBLE TO DISCIPLINE
AND CONTROL SOME SOCIETIES
FOR SOME TIME, BUT NOT THE
WHOLE WORLD ALL THE TIME."**

– GK Bhat, TARU Leading Edge, India

Sommige regeringen vonden dit betuttelend en weigerden computers en andere technologieën te distribueren die ze bespotten als 'tweedehands'. Ondertussen begonnen ontwikkelingslanden met meer middelen en betere capaciteit intern te innoveren om deze lacunes zelf op te vullen. Ondertussen was in de ontwikkelde wereld de aanwezigheid van zoveel top-down regels en normen een grote belemmering voor ondernemersactiviteiten. Wetenschappers en innovators kregen vaak van regeringen te horen welke onderzoeklijnen ze moesten nastreven en werden meestal geleid naar projecten die geld zouden opleveren (bijv. markt gestuurde productontwikkeling) of die 'gokjes met een zekere uitkomst' waren (bijv. fundamenteel onderzoek), waardoor riskanter of innovatiever onderzoeksgebied grotendeels onbenut bleef. Welvarende landen en monopolistische bedrijven met grote onderzoeks- en ontwikkelingsbudgetten boekten nog steeds aanzienlijke vooruitgang, maar het intellectuele eigendom achter hun doorbraken bleef opgesloten achter strikte nationale of bedrijfsbescherming. Rusland en India legden strenge binnenlandse normen op voor het toezicht op en certificering van encryptie gerelateerde producten en hun leveranciers, een categorie die in werkelijkheid alle IT-innovaties betrof. De VS en de EU sloegen terug met nationale vergeldingsnormen en staken een spaak in het wiel van de wereldwijde ontwikkeling en verspreiding van technologie.

Vooraf in de derde wereld, betekende handelen in het nationale belang vaak het zoeken naar praktische bondgenootschappen die passen bij die belangen - of het nu gaat om het verkrijgen van toegang tot de benodigde middelen of om samen te werken om economische groei te realiseren.

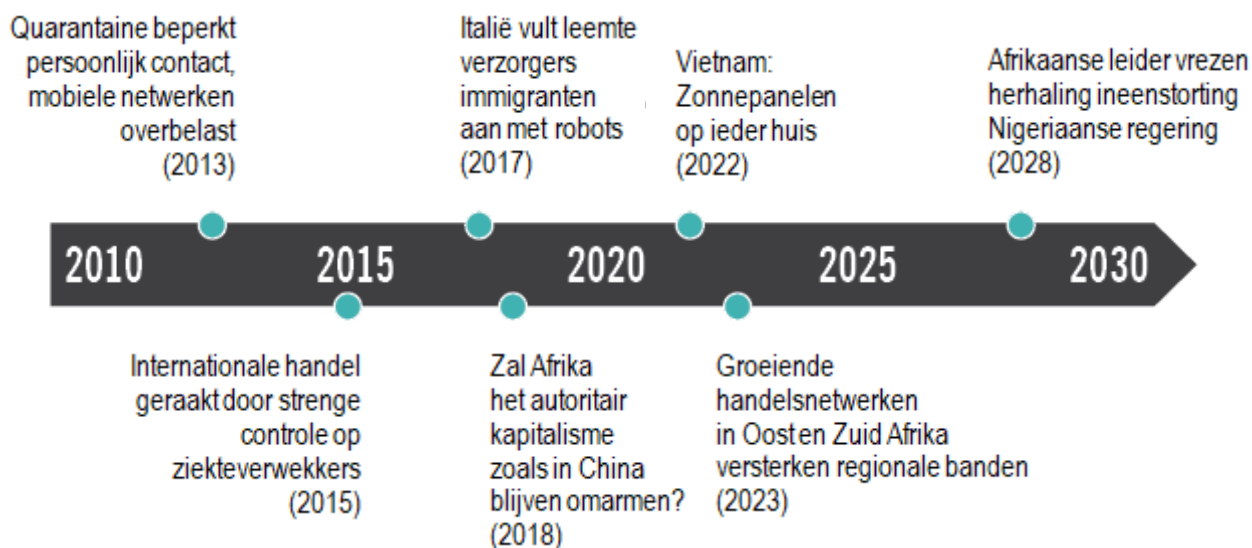

In Zuid-Amerika en Afrika werden regionale en sub regionale allianties meer gestructureerd. Kenia verdubbelde zijn handel met zuidelijk en oostelijk Afrika naarmate er nieuwe partnerschappen groeiden binnen het continent. China's investering in Afrika breidde zich uit toen de koop van nieuwe banen en infrastructuur in ruil voor toegang tot belangrijke mineralen of voedslexport voor veel regeringen gunstig bleek. Er kwamen steeds meer grensoverschrijdende banden in de vorm van officiële veiligheidshulp. Hoewel de inzet van buitenlandse beveiligingsteams werd verwelkomd in enkele van de meest verschrikkelijke mislukte staten, leverden 'one-size-fits-all' oplossingen weinig positieve resultaten op.

Tegen 2025 leken mensen moe te worden van zoveel controle van bovenaf en om leiders en autoriteiten keuzes voor hen te laten maken. Overal waar nationale belangen botsten met individuele belangen, was er conflict. Sporadische terugslag werd steeds meer georganiseerd en gecoördineerd, omdat ontevreden jongeren en mensen die hun status en kansen hadden zien wegglippen - grotendeels in ontwikkelingslanden - burgerlijke onrust veroorzaakten. In 2026 brachten demonstranten in Nigeria de regering ten val, omdat ze de diepgewortelde vriendjespolitiek en corruptie beu waren. Zelfs degenen die van de grotere stabiliteit en voorspelbaarheid van deze wereld hielden, begonnen zich ongemakkelijk te voelen en werden beperkt door zoveel strikte regels en door de strikte nationale grenzen. Het gevoel bleef hangen dat vroeg of laat iets onvermijdelijk de keurige orde zou verstoren waaraan de regeringen van de wereld zo hard hadden gewerkt om tot stand te brengen. •

HEADLINES IN LOCK STEP

ROL VAN FILANTROPIE IN LOCKSTEP

Filantropische organisaties zullen in deze wereld voor moeilijke keuzes staan. Gezien de sterke rol van regeringen, vereist filantropie meer diplomatieke vaardigheden en het vermogen om effectief te opereren in zeer uiteenlopende omgevingen. Relaties met begunstigden van filantropie en het maatschappelijk middenveld zullen sterk worden gemodereerd door de overheid, en sommige stichtingen zouden ervoor kunnen kiezen om zich beter af te stemmen op nationale officiële ontwikkelingshulpstrategieën en overheidsdoelstellingen. Grotere filantropen zullen een buitensporig groot deel van de invloed behouden, en veel kleinere filantropen kunnen waarde vinden in het samenvoegen van financiële, menselijke en operationele middelen.

Filantropische organisaties die geïnteresseerd zijn in het bevorderen van universele rechten en vrijheden, zullen aan de grenzen van veel landen worden geblokkeerd. Het ontwikkelen van slimme, flexibele en brede relaties in deze wereld zal cruciaal zijn; sommige filantropen kiezen ervoor om alleen te werken op plaatsen waar hun vaardigheden en diensten geen weerstand bieden. Veel regeringen zullen strenge beperkingen opleggen aan de programmagebieden en geografische gebieden waarin internationale filantropen kunnen werken, wat zal leiden tot een smallere en sterkere geografische focus of het verstrekken van subsidies alleen in hun eigen land.

Technologie IN LOCKSTEP

Hoewel er geen manier is om nauwkeurig te voorspellen wat de belangrijke technologische vooruitgang in de toekomst zal zijn, wijst dit scenarioverhaal op gebieden waar de omstandigheden de ontwikkeling van bepaalde soorten technologieën mogelijk maken of versnellen. Zo bieden we voor dit scenario een idee van de context voor technologische innovatie, rekening houdend met het tempo, de geografie en de belangrijkste makers. We stellen ook enkele technologische trends en toepassingen voor die in dit scenario zouden kunnen floreren.

Technologische innovatie in "Lock Step" wordt grotendeels gedreven door de overheid en is gericht op kwesties van nationale veiligheid, gezondheid en veiligheid. De meeste technologische verbeteringen zijn gemaakt door en voor ontwikkelde landen, gevormd door de tweeledige wens van regeringen om hun burgers te controleren en te monitoren. In staten met slecht bestuur zijn er in overvloed grootschalige projecten die geen vooruitgang boeken.

Technologische trends en toepassingen die we tegemoet kunnen zien:

- Scanners die gebruikmaken van geavanceerde functionele magnetische resonantiebeeldvorming (fMRI) -technologie worden de norm op luchthavens en andere openbare ruimtes om abnormaal gedrag te detecteren dat kan duiden op 'antisociale bedoelingen'.
- In de nasleep van pandemische paniekaanvallen worden slimmere verpakkingen voor voedsel en dranken eerst toegepast door grote bedrijven en producenten in een business-to-business-omgeving, en vervolgens toegepast voor individuele producten en consumenten.
- Er wordt nieuwe diagnostiek ontwikkeld om overdraagbare ziekten op te sporen. Ook de toepassing van gezondheidsscreening verandert; screening wordt een voorwaarde voor vrijlating uit een ziekenhuis of gevangenis, waardoor de verspreiding van vele ziekten met succes wordt vertraagd.
- Telepresence-technologieën spelen in op de vraag naar goedkopere, lagere bandbreedte, geavanceerde communicatiesystemen voor bevolkingsgroepen die beperkt reizen.
- Gedreven door protectionisme en zorgen over de nationale veiligheid, creëren landen hun eigen onafhankelijke, regionaal gedefinieerde IT-netwerken, die de Chinese firewalls nabootsen. Regeringen hebben wisselend succes bij het controleren van internetverkeer, maar deze inspanningen versnipperen niettemin het "World Wide" Web.

Leven IN LOCKSTEP

Manisha staarde naar de rivier de Ganges, gebiologeerd door wat ze zag. In 2010, toen ze 12 jaar oud was, hadden haar ouders haar naar deze rivier gebracht zodat ze kon baden in het heilige water. Maar Manisha stond aan de rand en was bang geweest. Het was niet de diepte van de rivier of de stromingen die haar bang hadden gemaakt, maar het water zelf: het was troebel en bruin en rook scherp naar afval en dode dingen. Manisha had geweigerd, maar haar moeder had haar naar voren geduwd, schreeuwend dat deze rivier uit de lotusvoeten van Vishnu stroomde en dat ze vereerd zou zijn om erin te gaan. Samen met miljoenen hindoes geloofde haar moeder dat het water van de Ganges iemands ziel van alle zonden kon reinigen en zelfs de zieken kon genezen. Dus Manisha had zich met tegenzin in de rivier gedompeld, waarbij ze per ongeluk water had ingeslikt en als gevolg daarvan een ernstig geval van Giardia had gekregen en maanden van diarree.

De herinnering aan die ervaring is wat vandaag zo opmerkelijk maakte. Het was nu 2025. Manisha was 27 jaar oud en manager van het Ganges Purification Initiative (GPI) van de Indiase overheid. Tot voor kort was de Ganges nog steeds een van de meest vervuilde rivieren ter wereld, het aantal coliforme bacteriën is astronomisch vanwege de frequente verwijdering van menselijke en dierlijke lijken en van rioolwater (in 2010 89 miljoen liter per dag) rechtstreeks in de rivier. Tientallen georganiseerde pogingen om de Ganges schoon te maken door de jaren heen waren mislukt. In 2009 leende de Wereldbank India zelfs \$ 1 miljard uit ter ondersteuning van het opruimingsinitiatief van de regering met vele miljarden dollars. Maar toen sloeg de pandemie toe, en die financiering droogde op. Maar wat niet opdroogde, was de toezegging van de regering om de Ganges schoon te maken, nu niet alleen een kwestie van volksgezondheid, maar in toenemende mate een kwestie van nationale trots.

Manisha sloot zich in 2020 aan bij de GPI, deels omdat ze zo onder de indruk was van het sterke standpunt van de regering over het herstel van de ecologische gezondheid van India's meest waardevolle hulpbron. Veel levens in haar geboortestad Jaipur waren tijdens de pandemie gered door de quarantaines van de regering, en die ervaring, dacht Manisha, had de regering het vertrouwen gegeven om zo streng te zijn in het riviergebruik:

Leven IN LOCKSTEP

hoe konden ze anders miljoenen Indiase burgers zover krijgen om hun culturele praktijken volledig weg te schuiven van hun heilige plaats? Het weggooien van ritueel verbrande lichamen in de Ganges was nu illegaal met jarenlange gevangenisstraf als gevolg. Bedrijven van welke aard dan ook die afval in de rivier dumpten, werden onmiddellijk door de overheid gesloten. Er waren ook strenge beperkingen voor waar mensen konden baden en waar ze kleding konden wassen. Elke 20 meter langs de rivier werd gemarkeerd door een bord met de gevolgen van 'het niet respecteren van de meest gekoesterde natuurlijke hulpbron van India'. Natuurlijk vond niet iedereen het leuk; protesten laaiden af en toe op. Maar niemand kon ontkennen dat de Ganges er mooier en gezonder uitzag dan ooit.

Manisha zag hoe een technisch team apparatuur op de oevers begon te lossen. Veel Indiase topwetenschappers en ingenieurs waren door de regering gerekruteerd om instrumenten en strategieën te ontwikkelen om de Ganges op meer hoogtechnologische manieren schoon te maken. Haar favoriet waren de onderwaterrobots die continu door de rivier 'zwommen' om via sensoren de aanwezigheid van chemische ziekteverwekkers te detecteren. Nieuwe filtratiesystemen aan de rivier die vuil rivierwater opzogen en veel schoner water uitspuwden, waren ook indrukwekkend, vooral omdat ze aan de buitenkant waren ontworpen om eruit te zien als minitempels. Daarom was Manisha vandaag bij de rivier om toezicht te houden op de installatie van een filtersysteem op nog geen 30 meter van de plek waar ze als meisje voor het eerst de Ganges in stapte. Het water zag er nu zoveel schoner uit en recente tests suggereerden dat het in 2035 zelfs zou kunnen voldoen aan de drinkbaarheidsnormen. Manisha kwam in de verleiding om haar schoen uit te schoppen en haar teen erin te dopen, maar dit was nu een beperkt gebied, en juist zij, zou die wet nooit overtreden.